

χει ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

— Οἱ ἀπανταχοῦ σοσιαλισταὶ ἔωρασαν τὴν ἔκατονταετηρίδα τῆς γεννήσεως τοῦ Γερμανοῦ Φρειδερίκου Ἐγκέλ, συναγωνιστοῦ τοῦ Κάρλ Μάρκ καὶ συγγραφέως σημαντικῶν κοινωνιολογικῶν συγγραμμάτων.

— Μέγα συνέδριον γυναικῶν τῆς Ἀνατολῆς θὰ συνέλθῃ εἰς Μόσχαν τὴν 1 Φεβρουαρίου 1921.

— Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ ἐν ἡλικίᾳ 86 ἑτῶν ὁ ζωγράφος Φράντζ φὸν Δεφρέγκερ, περιώνυμος διὰ τοὺς πίνακας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Τυρόλου.

— Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούθρου, τοῦ ἑποίου τὸ Αλγυπτιακὸν τμῆμα ἐπλουτίσθη ἀπό τινων ἑιῶν σημαντικῶν, νέον ἀξιθάματον ἀπέκτησε ἔργον, ἀγαλμα ἐκ γρανίτου μέλανος, φυσικοῦ μεγέθους τοῦ θεοῦ Ἀρμωνος καθημένου, ἔχοντος τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὅμων ἐνδεξιῶν. Τὸ ἄγαλμα αὐτὸν εἶχεν εὑρεθῆ εἰς Καρνάκ καὶ εἰχε δοθῆ ὑπὲ τοῦ ἀντικαστέως Σαΐτη πασᾶ εἰς τὸν πρίγκηπα Ιερώνυμον· Ναπολέοντα, μεταβάντα παρ' αὐτῷ διά τινα διτελματικήν ἀποστολήν. Ἡ γεράσθη ὑπὲ τοῦ Λούθρου ἀντὶ 250,000 φρ.

— Ἡνοιξε καὶ πάλιν τὰς πύλας του τὸ «Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς πόλεως τῶν Παρισίων», ἀνανεωθὲν ἐντελῶς.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ ζωγράφος Γιαν-Οlivier Merson, ἐν ἡλικίᾳ 74 ἑτῶν. Εἰργάζετο ἀκόμη καὶ τώρα εἰς διακόσιμησιν τοῦ θάλου τῆς ἔκπληξ Sacré Coeur τῆς Μονμάρτης. Ἡσο καθηγητὴς τῆς Καλλ. σχολῆς. Τὸ ἔργον τοῦ Le Loup d'Aquibbio, ἐκτεθὲν τῷ 1874 ἔτυχε βραβείου, θεωρεῖται δὲ ὡς εἰς τῶν ἀρίστων πινάκων του.

— Τὴν 1 Νοεμβρίου ἥνοιξεν ἐν τῇ Β. Ἀκαδημίᾳ τοῦ Λονδίνου Ἰσπανικὴ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις. Ἐξετέθησαν 433 ἔργα ἀντιπροσωπεύοντα τὰς δύο περιόδους τῆς Ἰσπανικῆς τέχνης, ἢν χωρίζεται διάνατος τοῦ Γκρόγια. Σκοπὸς τῆς ἔκθεσεως είναι νὰ παρουσιασθοῦν πρὸ τοῦ Βρετανικοῦ κοινοῦ ἔργα Ἰσπανῶν ἐλάχιστα γνωστῶν ἐν Αγγλίᾳ. Πρὸς τοῦτο ἔσταλησαν ἔργα τοῦ Ζουρμπαράν, τοῦ Καρένιο καὶ 23 πίνακες τοῦ Γκρόγια. Ἐκτὸς τῶν πινάκων τοῦ ΙΔ' ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' αἰώνος ἐκτίθενται καὶ ἔργα ζώντων καλλιτεχνῶν, ὡς καὶ γλυπτικὰ ἔργα.

— Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ντουμπάν, παρὰ τὸ Βερντέν, ἐγένοντο ἐπισήμιοις τὰ ἀποκαλυπτήρια μνημείου δωρηθέντος ὑπὲ Ἀμερικανοῦ, τὸ ἑποίον ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ δρύγματος τοῦ λεγομένου τῶν «Λογχῶν» ἔπου στρατιώταις ἐκ τοῦ ουστάδην πολεμήσαντες ἐτάργησαν ζῶντες καὶ τῶν δποίων αἱ λόγχαι φάνονται ἀκόμη προεξέχουσαι ὑπὲ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

— Η Α. Β. Υ. ὁ πρὶγκηψ Νικόλαος ἐφιλοτέχνησε προσωπογραφίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως δι' ἀπλῆς φωτοσκιάσεως, ήναν ἐπιτυχῆ. Ἐφωτοτυπήθη εἰς ἐλάχιστα ἀντίτυπα.

— Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Δημαρχεύοντος Ἀθηνῶν κ. Γ. Τσόχα τὴν δωρηθῆ ὑπὲ τῶν Δημάρχων τοῦ Κγάτους εἰς τὸν Βασιλέα ἡ μαρμαρίνη προτομὴ τοῦ Πατριάρχου Γεργορίου τοῦ Ε'. ἔργον τοῦ ἀειμνήστου γλύπτου Φυτάλη, ἢν είχεν ὑποβάλλη—καὶ ἐβραβεύθη—ἐν διεθνεῖ διαγωνισμῷ διὰ τὸν ἀδριαντα τοῦ Πατριάρχου πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Θά δωρηθῆ ὡς μία ὑπόμνημας τῶν ὑποχρεώσεων Βασιλέως καὶ Λαοῦ πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πόλεως, ἐν ἦν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐμάρτυρησε.

— Πρωτοβουλίᾳ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ἰωαννίνων ἐγένοντο τῇ 4 Ἰανουαρίου τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς δαπάναις αὐτὸν ἀνεγερθεῖσης προτομῆς τοῦ ποιητοῦ Μαρβίλλη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς λίμνης, ἀντικρὺ τοῦ Δοϊσκου, ὃπου ἐφορεύθη ὁ ποιητής ἡγούμενος τῶν Γαριβαλδινῶν. Ὁμίλησαν ὁ νομαρχῶν κ. Κοτσονάρος καὶ ὁ δημοσιογράφος κ. Χατζῆς.

— Πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Καλλ. σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου συνέστη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Κ. Δημητριάδου καὶ τοῦ Γαλλ. ἀρχιτέκτονος κ. Ἐμπράκ. Προτάσει τοῦ κ. Δημητριάδου οἱ σπουδασταὶ θά ἐπλέγουν ἔνα καθηγητὴν τὸν διποίον θά ἔχοντας καθ' ὅλον τὸν κρόνον τῆς φοιτήσεως, ἐνῷ ἔως τόρα ἥλλαξαν ἀπὸ τὰξεις εἰς τάξιν καθηγητάς, τὸ διποίον παρημπόδιζε τὴν ἀνάπτυξιν ίδιας προσωπικότητος τοῦ σπουδοστοῦ. Οὕτω τὸ σχολεῖον θὰ διαιρεῖται οὐχὶ εἰς τάξεις, ἀλλὰ εἰς σχολάς, ὅπως γίνε-

ται καὶ εἰς τὰ Ὡδεῖα. Μόνον ἡ διδασκαλία τοῦ ὑπαίθρου θὰ εἴναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς μαθητὰς ὅλων τῶν καθηγητῶν. Παραδόξως ὅμως ἡ ἐλεύθερία αὐτὴ τῆς σπουδῆς δὲν παρεχοφθῆ καὶ εἰς τὰς δεσποινίδας, τὰς φοιτώσας εἰς τὸ αὐτὸν σχολεῖον. Ἐπίσης θὰ καταρτισθῇ τμῆμα καλλιτεχνῶν, τὸ διποίον θά περιθεύσῃ τὴν Ἐλλάδα διὰ τὴν μελέτην τοῦ τοπείου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων. Θά ληφθῇ φροντὶς ὅπως ἐργεθοῦν ποντέλλα καὶ θὰ κτισθοῦν εἰδικὰ ἐργαστήρια.

— Εἰς τὸ εἰδικῶς κτισθέν ἀτελιέ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη 14, εἰς ὁ ἐγκατεστάθησαν οἱ ζωγράφοι κ. κ. Π. Μαυριόπουλος καὶ Ἐ'. Θωμόπουλος, ἐξέθεσαν οὗτοι τὰ νέα ἔργα των. Ο κ. Θωμόπουλος ἐργάζεται ἥδη εἰς μεγάλον πίνακα εἰκονίζοντα τὸν Χελμὸν κιονισμένον. Εἶναι ἔργον μεγάλης ἀξίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μικρότερα νέα ἔργα του, τὴν Χωριατοπούλαν πωλητριαν, τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τοῦ χωρίου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, τὴν Κόρη μὲ τὰ γαλιά, τὴν Βοσκοπούλαν μὲ τὸ ἀρνάκι της, τὴν χωριανὴν μὲ τὴ ρόκα της, δὲ Ἐλληνικώτατος καλλιτεχνῆς παρουσίας τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν μὲ δῆλην τὴν θέλγυσσαν ποιήσιν της, ἢν μελετῷ διαρκῶς ἐργαζόμενος ἐν ὑπαίθρῳ. Μεταξὺ τῶν νεωτέρων πινάκων καταλέγεται καὶ ἐν τοπείον παριστῶν τὸ θερινὸν ἀτελιέ του—ἐν ἔξοχικὸν σπίτι εἰς τὸ χωρίον Τραπεζα, παρὰ τὸ Διακοφτό. Πρό τινος ἐπώλησε τρία ἔργα, ἐν ὅις αἱ «Χωριατοπούλες», ἀγορασθεῖσαι ὑπὲ τοῦ κ. Παλτοῦ.

— Δύο προτάσεις περὶ ἀνεγέρσεως μνημείων διετυπώθησαν. Ἡ μία εἰς τὸν «Χρόνον» διποίος ἀνεγερθεῖσην μηνιεῖσαν εἰς τὸν Ἐλλ. λαὸν συμβολίζον τὸν μαρτυρικὸν ἀγώνας του διὰ τὴν φυλὴν καὶ τὴν ἀφωσίωσίν του πρὸς τὸν στρατιώτην Βασιλέα Κωνσταντίνον. Ἡ ιδέα είναι τῆς κ. Ἀννας Τριανταφυλλίδου,

ού άνακινήσας δ' αυτήν προτείνειν όπως ή πραγματοποίησίς της έπιδιωχθῆ διὰ τῆς γυναικείας πρωτοβουλίας. Διὰ τῆς ἀλλης, δημοσιευθείσης εἰς τὸ Ἐμπόδιον, συνιστάται δπως ἀνεγερθῆ μέγα Ἐθνικὸν Ἡρῷον περιλαμβάνον ἀλληγοριάς πραστάσεις τῶν τελευταίων πολέμων.

— Πρόκειται νά συσταθῇ ἐπιτροπὴ εἰδικῶν, ἵτις θὰ κρίνῃ ποῖαν πρέπει νά διατηρηθοῦν εἰκόνες ἔξ οσων ἔχουν ἀναρτηθῆ εἰς δημόσια γραφεῖα καὶ αἱ δποῖαν εἶχον ἀγορασθῆ διὰ τὰ ὑπουργεῖαν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως.

— Ἐπιτροπὴ συνέστη ἐν Ἰωαννίνοις πρὸς συλλογὴν ἔρανων δι' ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου δπως στηθῇ εἰς τὴν ἀντικύζουσαν τὸ Μπιζάνι πλατείαν τῆς πόλεως.

— Ο κ. Γ. Ροΐλδος φιλοτεχνήσας εἰς φυσικὸν μέγεθος ἔλαιοιγραφιὴν προσωπογραφίαν τοῦ στρατηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως Ἰωάννου Γκούρα, τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐδώρησταν ταύτην εἰς τὸ Ἰστορικὸν καὶ Ἑθνολογικὸν.

— Επιτροπὴ συνέστη ἐν Ἰωαννίνοις πρὸς συλλογὴν ἔρανων δι' ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου δπως στηθῇ εἰς τὴν ἀντικύζουσαν τὸ Μπιζάνι πλατείαν τῆς πόλεως.

— Ο κ. Γ. Ροΐλδος φιλοτεχνήσας εἰς φυσικὸν μέγεθος ἔλαιοιγραφιὴν προσωπογραφίαν τοῦ στρατηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως Ἰωάννου Γκούρα, τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐδώρησταν ταύτην εἰς τὸ Ἰστορικὸν καὶ Ἑθνολογικὸν.

— Διὰ Β. Δ. διορίζονται μέλη τῆς πρὸς ἐπίβλεψιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης Ἐπιτροπῆς διὰ μίαν τριετίαν, ἡ Α.Β.Υ. δι πρίγκηπη Νικόλαος καὶ οἱ κ.κ. Στ. Σκουλούδης, Σπ. Στάλης, Ιω. Καυτατζόγλου, Π. Καλλιγᾶς καὶ Σ. Π. Ράλλης.

— Εἰς τὴν ἔκθεσιν Μποκατσιάμπη ἱγρόσαν ἔργα δι πρίγκηπη Νικόλαος τὴν Ἐβραΐκὴν συνοικίαν Κερκύρας, ἡ κ. Εύταξια καὶ οἱ κ.κ. Καραγάννης, Γιανουλάτος, Μποσινέλη, Δακαρώνιας, Γρηγορόπουλος καὶ Καράλης. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς δ. Ἀλεξανδρίδου ἐπωλήθησαν 10 ἔργα, μὲ ἀγοραστὰς τὴν κ. Borossi καὶ τοὺς κ. κ. Μ. Γιανουκάκην, Ἀλ. Θεοδωρόπουλον, Π. Παπαγεωργίου, Κ. Κονσταντινίδην, Κ. Ἐλευθεροδάκην. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Δόγη ἡγοράσθησαν 15 ἔργα ὑπὸ τῶν κ. κ. Γεωργαντᾶ, Ἐμπειρίκου, Παναγιωτοπούλου, Χωμέρη καὶ ἄλλων. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ἀριστέως ἐπωλήθησαν δύο ἔργα. «Ολας τὰς ἀνωτέρω ἔκθεσις ἐτίμησαν δι' ἐπισκέψεώς των οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Χριστόφορος.

— Ο κ. Γ. Βώκος ἔκαμε ἔκθεσιν ἔργων του, 30 ἐν ὅλω, εἰς Μιτιλήνην ἐν τῇ αἰδούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Μεγ. Βρεττανίας.

— Ο κ. Κ. Μαλέας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του εἰς Γερμανίαν ἔξεθηκεν εἰς τὸ παρὰ τὴν Πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ ἔργαστηριον του σειρὰν νέων ἔργων, φερόντων τὸν τίτλον «Ἀττικὰ ἀκρογάλια». Πάγκοτε ὑπερβολικὸς εἰς τὸ χρώμα, καὶ μὲ τὴν σύγχυσιν κυριαρχοῦσαν. Ξεχωρίζουν εἰς πίνακες τῆς Νάξου δὲν εἰργάσθη ἐκεῖ κατὰ τὸ θέρος, ἐν δάσος, καὶ τοπεῖα μετ' ἀρχαιοτήτων τῆς Ὀλυμπίας. Καλὴ καὶ μία προσωπογραφία γυναικός.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Γενομένων νέων ἀρχαιοειδῶν τῆς «Ἐπαιρείας τῶν Θεατρικῶν συγγραφέων» ἔξελέγησαν Πρόεδρος δ. κ. Ν. Λάσκαρης, ἀντιπρόεδρος δ. κ. Χ. Διοράλεης, γραμματεὺς δ. κ. Μ. Λιδωρίκης, ταμίας δ. κ. Ι. Δεληζατερίης καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Θ. Σακελλαρίδης, Γ. Βλάχος, Π. Δημητρακόπουλος, Μ. Κουρτέης καὶ Σ. Μελάς.

— Εἰς Μιλάνον μετέβησαν διὰ μουσικὴν τελειοποίησιν, οἱ κ. κ. Ἐπιτροπάκης, Πετρόπουλος καὶ η

δ. Μάνια Γιανακάκη, μεσόφωνος μαθήτρια τῆς δ. Γκίνη καὶ ἥτις τὴν ἄνοιξιν θὰ ψάλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Μιλάνου.

— Εἰς τὸ «Σύγδεσμον» ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Γυναικὸς ὁμιληθῆσεν δ. βουλευτὴς κ. Χ. Βασιλακάκης περὶ τῆς Γυναικὸς ὡς πολιτειακοῦ παράγοντος.

— Ο κ. Λ. Ρουσέλ διμιληθῆσεν ἐν τῇ Γαλλ. σχολῇ περὶ τῶν τεχνασμάτων καὶ εὐστροφῶν τῶν διμιλητῶν καὶ ἐν ἄλλῃ διαλέξει περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ Γαλλ. φιλολογίᾳ.

— Ἀπέθανεν ἐν τῷ προβεβηκούσῃ ἡλικίᾳ δ. ἀρχαίος δημοσιογράφος Γεώργιος Σιβιτανίδης, διευθυντὴς τοῦ πρὸ τριακονταετίας ἐκδιδομένου «Τηλεγράφου» καὶ πρώην βούλευτης.

— Ἀπέθανεν ἐν τῷ Πολιτικῷ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν δ. νέος ποιητὴς καὶ διηγματογράφος Βασιλείος Λειψιανός, διευθυντὴς τοῦ πρὸ τριακονταετίας ἐκδιδομένου «Φωνὴν ἀπὸ τοὺς τάφους».

— Επαγῆλθον εἰς τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θέσεις των οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς κ. κ. Καρολίδης καὶ Ἐξαρχόδονος καὶ τῆς θεολογικῆς κ. κ. Μεσολωρᾶς καὶ Ἀνδρούτσος. Ἀπελύθησαν δὲ ὡς παρανόμιας διορισθέντες ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἐν μὲν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ οἱ κ. κ. Σβιρῶνος, Κουγέας, Βορρέας, Σκάσης, Γαρδίκας, παρητήμη δ. κ. Φουτιρίδης, ἐν δὲ τῇ Θεολογικῇ οἱ κ. κ. Γρ. Παπαμιχαήλη, Λ. Ἀλεβίζατος καὶ Κ. Δυούπολος. Ἀπελύθησαν ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ σχολῇ οἱ καθηγηταὶ Ἐμπράρης τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, Ἀσπρογέρακας τῆς ζωγραφικῆς καὶ Τόμπρος τῆς γλυπτικῆς.

— Ἀπελύθησαν δ. ἄρτι διορισθείς διευθυντὴς τῆς Εθν. βιβλιοθήκης κ. Μπούτουρας, προαρχέντος εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοῦ πρώτου βιβλιοφύλακος κ. Κιάππε. Διωρίσθη βιβλιοφύλακς δ. ποιητὴς κ. Θρ. Ζωϊόπουλος. Ἀπελύθη συνεπειὰ συγχωιεύσεως τῆς θέσεως δ. τημηματάρχης τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Γ. Δροσίνης καὶ δ. Διευθυντῆς τῆς Εθν. Πινακοθήκης κ. Ζ. Παπατωνίου. Ἐπίσης δ. ποιητὴς κ. Γ. Γερυάρης τῆς θέσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως, δ. ἐπιμελήτης τῶν χαρτογραφικῶν συλλογῶν τῆς Εθν. Βιβλιοθήκης ποιητὴς κ. Σκίτης, διορισθέντος ἀντ' αὐτοῦ τοῦ κ. Ε. Ραΐση καὶ δ. ὑποδιευθυντῆς τοῦ Βιζαντινοῦ Μουσείου κ. Ν. Καλογερόποιλος.

— Απενεργήθη ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος εἰς τὴν δ. Μαρίκαν Κοτοπούλη. Τὸν ἐνεχείρησεν εἰς αὐτὴν ἡ Α. Β. Υ. δ. πρίγκηπη Νικόλαος κατὰ τὴν παράστασιν τῆς «Ηλέκτρας», καθ' ἣν ἐνεφανίσθη ἐπὶ σκηνῆς μετὰ μικρὰν ἀποχήν ἡ τόσον ψυχικῶς κλονισθεῖσα καλλιτεχνίς.

— Διωρίσθησαν ἐπουργοίκοι ἐπίτροποι ἐπὶ μίαν τριετίαν παρὰ τῷ Ὁδείῳ Ἀθηνῶν δ. κ. Φ. Γεωργαντᾶς καὶ παρὰ τῷ Ἐλλ. Ὁδείῳ δ. κ. Σουλιώτης Νικολαΐδης βούλευτης.

— Μετὰ τὸν κ. Λιάλιον οὗτονος αἱ συνθέσεις ἐπαγῆθησαν εἰς Εὐρωπαϊκά συναυλίας ἀγγέλλεται ὅτι καὶ τοῦ κ. Λώρη Μαργαρίτη, δστις μετέβη εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, συμπεριελήφθησαν πρωτότυτοι σινθέσεις του εἰς τὰ προγράμματα τοῦ ἐν Σαλτσούργῳ Μοζαρτέουμ τοῦ δποίου ἐξελέγη τακτικὸν μέλος, τοῦ Διευθυντοῦ Μουσικοῦ Κολλεγίου εἰς Βέντετον τῆς Ἐλβετίας δπον ἐκτελοῦνται μεγάλων μουσουργῶν συνθέσεις, εἰς τὴν Μούζικ-Φέρδαίν τῆς Βιέννης, ἐν Μονάχῳ καὶ Σουητζάρτῃ. Τὰ ἔργα τοῦ κ. Μαργαρίτη τυποῦνται ἡδη ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Ἐλβετίᾳ.

— Η δεσποινὶς Ἀρτεμίς Βρασιβανοπούλου,

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ἀριστεύσασα ὡς λυρική ὑψίφωνος εἰσῆγθη εἰς τὸ
Ωδεῖον τῶν Παρισίων.

— ‘Ο ἐκ Χαλκιδικῆς καταγόμενος “Ἐλλην κ.
Ἀγγελος Κωδούνης μεταξὺ τριακοσίων ξένων τελειο-
φοιτων τοῦ ἐν Μιλάνῳ Β.’Ωδείου Βέροιης ἦλθε πρῶ-
τος λαβύριος δίπλωμα διευθυντοῦ ὁρχήστρας.

— ‘Απέθιεν ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς
ἐπὶ 33 ἔτη ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ Ιωάννης Κολλινά-
της. Σπουδάσας ἐν Μονάχῳ ἔτυχε βραβείων ἐν δια-
γωνισμοῖς, ἐν Ἀθήναις δὲ παρέσχε πολλάς ὑπηρε-
σίας εἰς τοὺς στονδαστὰς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ εἰς
τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, οὗτος διετέλεσε μηχανικός.
Πλεῖστοι οἰκοδομικά τῶν Ἀθηνῶν, ἐν οἷς τὸ Ζάππειον
διφέρεινται εἰς ἴδια τους σχέδια. Ἐπικήδειον ἔξε-
φρώνησεν διστάλεφός του κ. ‘Οὐλάνδος.

— ‘Ηνοιε τὸ Ἰστορικὸν καὶ Ἐθνολογικὸν Μου-
σεῖον, τὸ δύποιον ἥτο ἐπὶ διάκληρον τριετίαν κλει-
στὸν ἔνεκα τῆς κυβερνητικῆς ἀστοχίας ὡς πρὸς τὴν
δριστικὴν ἔγκατάστασίν του. Μετὰ δεκάμηνον προ-
στάθειαν τοῦ διευθυντοῦ του κ. Ράδου ἤνοιξεν, ἀνα-
συγροτηθὲν εἰς τὰς παλαιὰς αἰθίουσας του.

— ‘Ἐπὶ τῷ ἔορτασμῷ τῆς Ἐκαντονταετηρίδος πρὸς
πλήρῃ ἀναπαράστασιν τοῦ ἀγῶνος συνεννοήθη μετὰ
τῶν κατόχων τῶν κειμηλίων, ἴδιως τῶν ἰστορικῶν
οἰκογενειῶν, ὅπως συγκατατεθοῦν νῦν τὰ στείλουν προ-
σωρινῶς ἐπὶ τρίμηνον διὰ νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κοινὴν
θέαν μετὰ τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ.

— ‘Ἐπιτροπὴ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
τῆς Παιδείας πρὸς μελέτην τοῦ τρόπου καθ’ ὃν δέον
νὰ ρυθμισθῇ ἡ γλῶσσα εἰς τὰ Δημοτικά σχολεῖα ἀ-
ποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κ. κ. Συκελλαροπούλου γεν.
γραμματέως τοῦ ὑπουργείου, Ι. Μεγαρέως τημηματάρ-
χου τῆς Δημοτ. Ἐκπαίδευσεως, Α. Σκιά καὶ Ν. Ἐ-
ξαρχοπούλου καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, Χ. Οι-
κονόμου Ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου καὶ Θ. Μιχαλο-
πούλου διευθυντοῦ τοῦ Ἀρσακείου ἀπεφάνη ὡς ἐκ-
βληθῆ ἐκ τῶν σχολείων ἡ εἰσαγθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυ-
βερνήσεως Βενιζέλου μαλλινῷ, εἰσαγόμενή της
καθαρᾶς δημοτικῆς ἐν ἀρχῇ πλησιασθεῖσης τοῦ καθα-
ρεύουσαν βαθμηδονῶν. Ἀποφαίνεται δύπος θεωρηθῶ-
σιν ὡς ἀντισυνταγματικοί οἱ νόμοι, καθ’ ὃνδις ἔγινεν
ἡ ἀλλαγὴ τῆς γλώσσης τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων,
τὰ δύοτα προτείνει νὰ καθίστην ὡς ἔργα φεύδουσαν καὶ
κακοβούλου προθέσεως Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς
μικρὰ μὰ δημιούσιευθῆ ἀργότερα.

— ‘Ο ἐν Παρισίοις Ἐλλην ἄπλουτος κ. Ζαχά-
ρωφ προσέφερε τὸ ἀπαίτουμένον ποσὸν ὅπως ἀγορά-
σθουν ἀνέκδοτα μουσικά χειρόγραφα τοῦ Μόζαρτ, ὃν
ἡ γνησιότης καὶ ἀξία ἐπιστοποιήθη ἐγκύρως. Χρο-
νιολογοῦντα δὲ τὸν 1775, ἐν δὲ μόνον φέρει
χρονολογίαν τοῦ 1776. Ὁ Μόζαρτ ἥτο τότε εἰκοσι-
ετής. Τὰ χειρόγραφα ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ζαχά-
ρωφ εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἰνστιτούτον.

— ‘Ἐν τῷ Β. θεάτρῳ διμιούργησε τὸν προ-
λογικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ Ἰωνος Δρα-
γούλη. Ἡ δ. Κοτοάλη ἀπήγγειλε τὴν Ἡρωικὴν ἐλε-
γείαν τοῦ κ. Τ. Μπαρλᾶ καὶ ὁ κ. Κλ. Παράσχος
ώμιλησε περὶ τοῦ Δραγούλη ὡς συγγραφέως καὶ ὡς
πολιτικοῦ ἔξαρας τὸν Ἐθνικιστικὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ.

— ‘Ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τῶν Βασιλέων ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ πρωτοβουλίᾳ ἐπὶ
τροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Βασιλείου Μητρο-
πολίτου Δρυνόυσπόλεως, Ἰγν. Γιαννακοπούλου καὶ
Ἐνγ. Κωσταρίδου ἀρχιμανδριτῶν, Καλλίνικου ἔξαρχου
τοῦ Παν. Τάφου, Δ. Λέκκα ὑποστρατήγου, Χ. Ἡλιο-
πούλου φιτολόγου, Ιαν. Δραγάτη καὶ Π. Στυμφαλιάδου
πρώην γυμνασιαρχῶν, Δ. Καλογεροπούλου διευθυντοῦ
τῆς «Πινακοθήκης», Δ. Μαυρομιχάλη προέδρου Συλ-

λόγων, Β. Ρούσου ἱεροῦ, Ν. Διβαδᾶ, Δ. Μπίτα, Ε. Κορύλλου καθηγητῶν καὶ Α. Παπασπύρου δικηγόρου πανηγυρικὴ ἐօρτῃ ἐδόθη ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ, ἦν ἐπί-
μησιαν οἱ πρόκηπτες Νικόλαος καὶ Χριστόφορος. Μετά
σύντομον εἰσήγησιν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Δρυνίσ-
πολεως, ὁ κ. Χρ. Ἡλιόπουλος ἐξεφόνησε ἐνθουσιώδη
πανηγυρικόν, ἐμποιήσαντα ζωηράν ἐντύπωσιν. Θού-
ριον τοῦ κ. Φραγκοπούλου ἐψάλη ὑπὸ τῆς στρατιω-
τικῆς ζορδίας καὶ ὑπὸ τῆς ζορδίας τοῦ κ. Σαμαρ-
τζῆς ἡ Βαρκαρόλα «Ἀλθε». Ὁ κ. Δραγάτης ἀπήγ-
γειλε ἐν προφητειών ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Σπυρί-
δωνος Λάμπρου τὰς «Τρεῖς ήμεροιηνίας» γραφείσας
ἐν Σκοπέλῳ τὸν Μάρτιον 1918.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπεβλήθησαν
αἱ ἀποφάσεις τοῦ δύο ‘Ἐπιτροπῶν τῆς ἀπονομῆς τῶν
ἀριστείων τῆς Λογοτεχνίας καὶ τῆς Γλυπτικῆς. Ἐκ
τούτων ἡ πρώτη συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Χ. Τσούντα
καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Πικάρδου διευθυντοῦ τῆς
Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, Χίλλη διευθυντοῦ τῆς
‘Αμερικανῆς ἀρχ. σχολῆς, Οὐέις διευθυντοῦ τῆς
‘Αγγλικῆς ἀρχ. σχολῆς καὶ Ιακωβίδου διευθυντοῦ τοῦ
σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἀποφάνεται ὅτι οὐδὲν
τῶν κατὰ τὴν τριετίαν 1918, 1919 καὶ 1920 ἐκτε-
θέντων ἐν ‘Αθήναις γλυπτικῶν ἔργων πληθοῖ τοὺς
ὅρους οὓς ἀπαίτει ὁ περὶ ‘Αριστείου νόμος, ἐπομέ-
νως εἰς οὐδένα ἀπονέμει τοῦτο. Διὰ τὸν γλύκτην κ.
Κ. Δημητράδην ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν λύπην τῆς
διότι δὲν δύναται ιὰ τῷ ἀπονείμῃ τὸ ‘Αριστείον διότι
ἔξεθεσε ἔργα εἰς Παιδείους καὶ ὅχι ἐν ‘Αθήναις.

— Η δευτέρα ἐπιτροπὴ περιορισθεῖσα εἰς τοὺς κ.κ.
‘Ανινον, Δροσίνην καὶ Πολέμην, καθόσον οἱ κ. κ.
Προβελέγγιος καὶ Γρυπάρης ἀποναίαζον ἐξ ‘Αθηνῶν,
ἀπένειμεν διμοφώνως τὸ ‘Αριστείον εἰς τὸν κ. ‘Αλέ-
ξανδρον Μοσχαϊδην, κυρίως μὲν διὰ τὸν ἐκδοθέντα
Α’ τόμον τῶν διηγημάτων του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ σύ-
νολον τῆς λογοτεχνικῆς ἔργασίς αὐτοῦ.

— Η ἐπίσημος ἀπονομὴ τοῦ ‘Αριστείου θὰ γείνη εἰς
τὴν αἰδίοταν τῆς ‘Ακαδημίας μετὰ τὸ Πάσχα Διὰ
τὸ τρέχον ἔτος εἶναι καὶ τὸ ‘Αριστείον τῆς Μουσικῆς
τοῦ διούσου λίγει τὴν τριετία.

— ‘Υποψήφιοι τοῦ Λογοτεχνικοῦ ‘Αριστείου ήσαν οἱ
κ.κ. Ξενόπουλος Πορφύρας καὶ Δημητρακόπουλος, ὃν
καὶ ὁ τελευταῖος εἰχε δηλώσει ὅτι δέν θὰ ἐδέχετο
ἐπ’ οὐδὲν λόγω. Π. Απόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐνε-
ποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν διότι ὁ κ. Μωραϊτίδης
συνεπλήρωσε διόλκηδον πεντηκονταετίαν φιλολογικῆς
ζωῆς— καὶ τὸ σπουδαίοτερον— δέν ἐπεζήτησε τὴν
ἀπονεμηθεῖσαν τιμήν.

Τοῦ κ. Μωραϊτίδου ἐξεδόθησαν «Χριστογενειά-
τικα καὶ Πρωτοχρονιάτικα διηγήματα» ὑπὸ τοῦ Β.
Γαβριηλίδου. ‘Εχει γράψει τέσσαρα δράματα «Δη-
μήτριον τὸν Πολιορκήτην», τὴν «Καταστροφὴν τῶν
Ψαρῶν», «Βάρδαν τὸν Σκληρόν» καὶ τὴν «Αλω-
σιν τῆς Κων.] πόλεως».

— ‘Ο Ἀγγλικὸς τύπος ἐπέστησε τὴν προσοχὴν
τῶν ἀρχῶν διὰ τὴν λῆψιν φιλικῶν μέτρων πρὸς στε-
ρεόσωσιν τῆς ‘Αγίας Σοφίας, τοῦ Παρθενώνος τῆς
Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς. ‘Ο Χριστιανός πληθυ-
σμὸς διατελεῖ ἐν συγκινήσει διὰ τὴν ἀποθυμίαν τῶν
Τούρκων. Τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον ἐξήγησε διὰ τῆς
‘Αγγλικῆς ‘Αρμοστείας νὰ ἔξαριθμωθῇ ὑπὸ πραγμα-
τογνωμόνων ποία ἡ πραγματικὴ κατάστασις τοῦ ναοῦ
τῆς ‘Αγ. Σοφίας. Τὰ ‘Αγγλικά «‘Ανατολικά νέα»
ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν ἐράνου διὰ τὴν συλλογὴν
ἕνὸς ἐκατομμυρίου λιγοντὸν στερεινῶν διὰ τὴν ὑποστή-
ψιν τοῦ ναοῦ, ὃστις «κινδυνεύει νὰ ἔρειπω-
θῇ». ‘Ο Τούρκος ‘Υπουργὸς ἐδήλωσε ὅτι μόνον ὄθό-
λος ἔχει ὑποστῆ μικράς βλάβας.